

háb." Selle peale vastas Mart libbeda hea-
lega: „Ei, minna sedda ei te!“ — „Siis
aean minna omma kaewu kinni, ja sa wõid om-
male wet wõtta kust sa tahhad.“ — „D,
hoo!“ naeris Mart, „kui sa polle enne mõist-
nud mitte omma kaewu õigust hoida, kui nüüd,
kui ma jubba peale 30 aastad siit wet wõt-
tan, on ta nenda samma minnu kui sinnu, ja
kui sa weel palju áhwartad, siis ma tahhan
sulle ühhe protsesi kaela tõmmata.“

Üks nisuggune jut, ni kui igga üks sedda
isfigi wõib arwata, pahhandas Mihkelt wäg-
ga; ta läks linna ja rakis selle asja üle ad-
wukadiga ja pallus temma käest head nõu.
Adwukat vastas temmale: „Armas Mihkel!
wägga kahju, et ma sind siin mitte hea nõuga
ei woi arwitada, sest so naaber Mart on jubba
selle amma asja párrast minnu jures káinud ja
mind ennesele abbiliseks pallunud. Minna tah-
han sind agga, kui sa tahhad, ühhe teise wäg-
ga hea adwukadi jure juhhatada.“

Nüüd kirjutas adwukat selle teise nimme
ja korteri ühhe seddeli peale üles, ja alla áre

peale weel kaks ridda laddinakele kirja, andis
Mihkle kátte ja satis tedda minnema. Mihkel
watas sedda wõera kele kirja, kelle táhhendust
ta hea melega olleks teada tahtnud, sest se náis-
tas tal, nagu üks salla asji ollewad, mis
mitte igga üks ei pea teadma; siis watas ta
ulitsa peal ümber, kas ta mitte mõnda ei peaks
nággema, kes temmale selle polest nattuke arru
wõiks anda. Ja kui ta üht wannadliku au-
wáart herrat nággi, wõttis ta omma mütsi
peusse ja pallus allandlikult: „Aus herra,
kas teie ei wõiks mulle mitte ütelda, mis se
kirri siin allamal táhhendab?“ Herra wõttis
kirja ja lugges, wangutas peod ja kússis nae-
rulikult: „Kas sa siis tõeste tahhad teada, mis
need sõnnad táhhendawad?“ — „Ja, ma pal-
luskis kúl, kui se wõimalik olleks ja teie ni head
olleksite,“ vastas Mihkel. — „Noh, siis ku-
le,“ ütles herra ja lugges: „Easfeme neid
hárgi endid nikaua puškada, kunni nad
õppiwad ühhest kunnast jooma.“ —

„Tánnan süddamest!“ ütles Mihkel, wõttis
omma táhhe taggasi ja läks — agga mitte